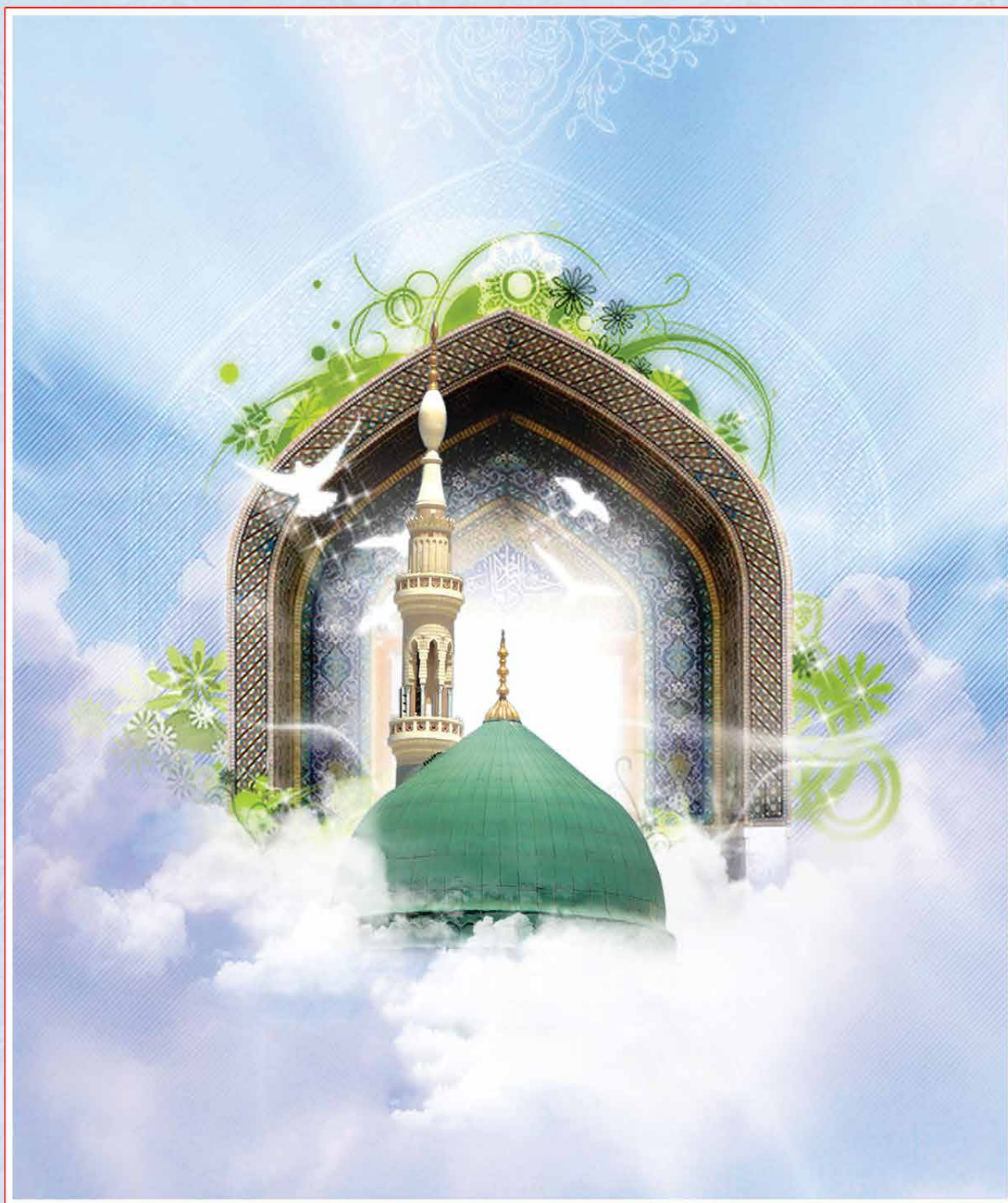

Пурсишҳо ва посухҳо

Дафтари хифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Коди пурсиш: 130

Ақойид

Шинохти китоби Худованд

Тафсири бархӣ оёти Қуръон

Нависандаи пурсиш:

Муҳаммад Чавод

Тафсири бархӣ оёти Қуръон

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Нависандаи пурсиш: Муҳаммад Чавод

Тарихи пурсиш: 10/04/2016

Бо салом хидмати асодити мӯхтарам

Хуруфи муқаттаъаи аввали баъзе аз сураҳои Қуръон ба чи маъно мебошад?

Посух ба пурсиши шумораи: 5

Тарихи посух ба пурсиш: 16/04/2016

Хуруфи муқаттаъа дар оғози бархӣ сураҳо, аз муташобеҳоти Қуръон аст ки танҳо Худованд ва росихони дар илм таъвили онҳоро медонанд; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ ۚ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾ (Оли Имрон/ 7) ва аллома Мансури Ҳошимии Ҳуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло аз росихони дар илм аст ки бихамдулиллоҳ дар миёни мо ҳузур дорад ва бидуни ҳеч музд ва миннате, моро аз таъвили онҳо монанди соири ҳақоиқи Исломи огоҳ мекунад, ҳар чанд бештари мардум қадри ўро наmeshиносанд; Чунонки яке аз ёронамон моро хабар дод, гуфт:

«سَأَلْتُ الْمَنْصُورَ عَنِ الْخُرُوفِ الْمُقَطَّعَةِ فِي الْقُرْآنِ، فَقَالَ: أَصَوَاتٌ مِنَ الْمَلَكُوتِ سَمِعَهَا النَّبِيُّ قَبْلَ أَنْ يَنْظِمَ الْوَحْيَ! قُلْتُ: أَشْهَدُ أَنَّكَ مِنَ الرَّاسِخِينَ فِي الْعِلْمِ! أَفَتَأْذَنُ لِي أَنْ أَقْبَلَ رَأْسَكَ؟ قَالَ: نَعَمْ، فَقَبَّلْتُ رَأْسَهُ»
«Аз ҳазрати Мансур дар бораи хуруфи муқаттаъа дар Қуръон пурсидам, пас фармуд: Овоҳое аз малакут буд ки Паёмбар пеш аз интизоми ваҳй шунид! Гуфам: Гувоҳӣ медиҳам ки ту аз росихони дар илм ҳастӣ! Пас ба ман изн медиҳӣ ки саратро бибӯсам? Фармуд: Оре, пас сарашро бӯсидам>>!

Ҳамчунонки яке дигар аз ёронамон моро хабар дод, гуфт:

«قُلْتُ لِلْمَنْصُورِ: مَا يُرِيدُ اللَّهُ مِنْ قَوْلِهِ: الْف لام ميم؟ قَالَ: ذَلِكَ كَقَوْلِ أَحَدِكُمْ إِذَا يَتَكَلَّمُ بِالْمَجْهَرِ فَيَقُولُ قَبْلَ أَنْ يَتَكَلَّمَ الْوَاحِدُ الْإِثْنَانِ الثَّلَاثَةُ لِيَعْلَمَ أَنَّ الصَّوْتَ بِالْغِ وَ لِيَنْصَتَ السَّمِيعُ! قُلْتُ: إِنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّهُ سِرٌّ أَسْرَهُ اللَّهُ إِلَى النَّبِيِّ! قَالَ: لَوْ كَانَ سِرًّا لَمَا أُنْزِلَ اللَّهُ فِي الْقُرْآنِ! أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ الْقُرْآنَ نَزَلَ لِلنَّاسِ؟! ثُمَّ قَالَ: مَا مِنْ شَيْءٍ أُنْزِلَ اللَّهُ فِي الْقُرْآنِ إِلَّا وَهُوَ بَيَانٌ لِلنَّاسِ! إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: ﴿هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ﴾»
«Ба ҳазрати Мансур гуфтам: Муроди Худованд аз инки фармуда Алиф Лом Мим чист?!

Тафсири бархӣ оёти Қуръон

Фармуд: Он монанди сухани яке аз шумост хангоме ки бо баландгӯ сухан мегӯяд, пас пеш аз онки сухани худро оғоз кунад мегӯяд: Як ду се, то бидонад ки садо мерасад ва то шунаванда сукут (ва таваҷҷуҳ) кунад! Гуфтам: Онҳо мегӯянд он розе аст ки Худованд бо Паёмбараш дар миён гузоштааст! Фармуд: Агар розе буд Худованд онро дар Қуръон нозил намекард! Оё намедонанд ки Қуръон барои ҳамаи мардум нозил шудааст?! Сипас фармуд: Ҳеч чиз аз ончи Худованд дар Қуръон нозил карда нест магар инки баёне барои ҳамаи мардум аст! Худованди баландмартаба мефармояд: <Ин баёне барои ҳамаи мардум ва хидоят ва панде барои парҳезкорон аст> (Оли Имрон/ 138)>.

Бинобарин, хуруфи муқаттаъа дар оғози бархӣ сураҳои Қуръон, барои сокет сохтани мардум ва ҷалби таваҷҷуҳи онон ба оёти баъдӣ дар ростии ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (Ирфон/ 204) нозил шуда; Ҳамчунонки барои Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам асвотӣ малакутӣ ҳокӣ аз синхи ваҳй ва наздик будани нузули сура будааст.

Таълиқи шумора: 1

Тарихи таълиқ: 02/11/2016

Нависандаи таълиқ: Шокирӣ

Оё нузули «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» дар аввали ҳар сура бо гуфтори аллома дар бори хуруфи муқаттаъа мунофоте надорад?

Посух ба таълиқи: 1

Тарихи посух ба таълиқ: 03/11/2016

Мумкин аст аз зоҳири гуфтори аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло бардошт шавад ки «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» дар оғози ҳар сура нозил нашуда ва ин қавли бисёрӣ аз мусалмонон монанди Абу Ҳанифа, Молик, Авзоӣ, Доввуд ва қавли курроъи Басра ва аксари курроъ ва мутафаккиҳини Мадина дар садаҳои нахустин аст, балки бархӣ монанди Ҷассос (д.370қ) муддаии иҷмои салаф бар он то пеш аз Шофеъӣ шудаанд (нигоҳ кунед ба: Ҷассос, Аҳкумул Қуръон, ҷ1, с8) ва муъайяди он ихтилофи мазоҳиб дар бораи ҷузъияти он дар сураҳое ҷуз сураи Намл аст ки бар

Тафсири бархӣ оёти Қуръон

хилофи зарурати яқинӣ будан ва ичмоъӣ будани оёти Қуръон аст, то ҷойе ки ба иттифоқи мазоҳиб, мункири ҳар як аз оёти Қуръон кофир маҳсуб мешавад, вале мунири «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» дар оғози ҳар сура кофир маҳсуб намешавад. Аз ин рӯ, бархӣ аҳли илм гуфтаанд: «يَكْفِيكَ أَنَّهَا لَيْسَتْ مِنَ الْقُرْآنِ اخْتِلَافُ النَّاسِ فِيهَا وَالْقُرْآنُ لَا يُخْتَلَفُ فِيهِ فَإِنَّ انْكَارَ الْقُرْآنِ كُفْرٌ» (Ибни Арабӣ, Аҳкомул Қуръон, ғ1, с6; Қуртубӣ, Ал-Ҷомеъул Аҳкомил Қуръон, ҷ1, с93); <<Ихтилофи мардум дар он кофӣ аст то бидонӣ ки он аз Қуръон нест; Чароки дар Қуръон ихтилофе вучуд надорад ва инкори Қуръон куфр аст>>.

Бо ин ҳол, ҳақ он аст ки гуфтори аллома Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло, сариҳи дар ин маъно нест; Бо таваҷҷуҳ ба инки мумкин аст «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» як бор бар Паёмбар нозил ва ба ӯ амр шуда бошад ки онро дар оғози ҳар сура қарор диҳад ва ин ҷомеъи миёни ақвол аст; Ҳамчунонки мумкин аст «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» ва ҳуруфи муқаттаъа ҳар ду нишонае аз синхи ваҳӣ ва наздик будани нузули сура барои Паёмбар буда ва ба манзури ҷалби таваҷҷуҳи он ҳазрат ва озмудани овоҳо тавассути фаришта ва низ сокет сохтани мардум ва ҷалби таваҷҷуҳи онон ба оёти баъдӣ нозил шуда бошанд; Хусусан бо таваҷҷуҳ ба инки «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» барои кофирон монанди ҳуруфи муқаттаъа ғариб буда, то ҷойе ки машҳур аст Суҳайл ибни Амр намояндаи онон дар сулҳи Ҳудайбия ҳозир ба навиштани он дар сулҳнома нашуд ва гуфт: «مَا نَعْرِفُ بِسْمِ اللَّهِ» <<Бисмиллаҳи раҳмани раҳимро наменависам>> ва аз Паёмбар хост ки ба ҷойи он «بِأَسْمِكَ اللَّهُمَّ» бинависад (нигоҳ кунед ба: Муснади Аҳмад, ҷ4, с86; Саҳеҳул Бухорӣ, ҷ3, с181; Саҳеҳул Муслим, ҷ5, с175; Кулайнӣ, Ал-Кофӣ, ҷ8, с326); Ҳамчунонки аз Қуръон дониста мешавад ки онон <<Раҳмаон>> ро наменинохтанд; Чароки фармудааст: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ﴾ (Фурқон/ 60); <<Ва чун ба онон гуфта мешуд ки барои Раҳмон сачда кунед, мегуфтанд ки Раҳмон чист?!>>. Бинобарин, «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» ва ҳуруфти муқаттаъа дар Қуръон, то ҳадди зиёде барои онон ҳамгун будаанд ва аз ин ҳайс, метавонистаанд бо ҳам ва ба манзури ҷалби таваҷҷуҳи онон –илова бар оғози ваҳӣ ва тиловати он бо номи Худованд– нозил шуда бошанд.

Тафсири бархӣ оёти Қуръон

Таълиқи шумора: 2

Тарихи таълиқ: 11/04/2017

Нависандаи таълиқ: Насрин

Аввал инки агар ҳуруфи муқаттаъа чунин коркарде дошта ки баъид нест, чаро дар ибтидоӣ ҳамаи сувар наёмада? Оё ҳол ва вазъи феълии Набии Акрам (с) дар он даҳлат дошта?

Дуввум интиҳоби инки кадом ҳуруф интиҳоб шуда ва баъид аст итифокӣ ҳар бор ҳарфӣ меомада, ҳамин матлабро розгун мекунад ва бори дигар инки Қуръон <<Баёнул нос>> ҳаст, аммо ҳар лоя барои ҳар муртаба аз уқул нест... агар чи таъаммул инчо аст ки намешавад дар Қуръон чизе бошад ки саросар роз аст... вале дар интиҳоби ҳуруф боз розган мешавад ва لا بأس للخروج كلّ المعنا عن التكلم بين الله !رسوله في معرض جميع

Посуҳ ба таълиқи: 2

Тарихи посуҳ ба таълиқ: 14/04/2017

Муроди аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло он аст ки гоҳе ваҳй пеш аз назм ёфтани калимот ва шакл гирифтани ҷумалот, ба сурати овоҳое аз малакут ба гӯши Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам мерасид ва ин метавонист нишонае аз синҳи ваҳй ва наздик будани нузули сура барои он ҳазрат ва ношӣ аз озмуни асвот тавассути фаришта ба манзури ҷалби таваҷҷуҳи он ҳазрат ва итминон аз дурустии иртибот бошад; Монанди телефон кунандае ки пеш аз муқолимот <<Ало>> меғӯяд ё навозандае ки сози худро пеш аз навохтан танзим мекунад ё суҳанронӣ ки баландгӯӣ худро пеш аз суҳанронӣ меозмояд; Ҳамчунонки хондани ин овоҳо барои мардум тавассути Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам илова бар иблӯғи ваҳй ба сурати комил, барои хомӯш кардани онон ва ҷалби таваҷҷуҳи онон ба оёти баъдӣ дар ростоӣ амал ба амри Худованд буд ки фармудааст: ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (Аъроф/ 204); <<Ва ҳангоме ки Қуръон хонда мешавад пас ба он гӯш супоред ва сукут кунед бошад ки омӯрзида шавед>> Ва аз ин рӯ, асҳоби Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ва ҳатто кофирон аз он ҳазрат дар бораи маъноӣ онҳо пурсише намекарданд; Чароки иртиқозан ин коркард

Тафсири бархӣ оёти Қуръон

онҳоро дар меёфтанд ва маънои дигареро барои онҳо муҳтамаал намедонистанд.

Бо ин васф, набудани онҳо дар оғози бархӣ сураҳо мунофӣ бо ин воқеият нест; Зеро қатъан вазъияти Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам дар авқоти мухталиф аз ҳайси хоб ё бедорӣ ва фароғат ё иштиғол ва хулут ё чулут ва сафар ё ҳазар ва сикхат ё беморӣ ва вуқуф ё ҳаракат мутафовит буда ва ин тафовут, оғози мутафовиреро барои нузули ваҳй иқтизо мекардааст; Ҳамчунонки тафовут дар ҳарфи муқаттаъа илзоман иттифоқӣ набуда, балки метавонистааст ношӣ аз вучуди оҳанг ва таъсири мутафовит барои ҳар ҳарфи мутаносиб бо вазъияти Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ё ношӣ аз тафовут дар калимот ва ибороти баъдӣ буда бошад; Бо таваҷҷуҳ ба инки озмудани асвот тавассути фаришта барои калимот ва ибороти мутафовит монанди озмудани соз барои навохтани мусиқии мутафовит, табиъатан асвоти мутафовитеро падида меоварда; Илова бар инки мумкин аст ҳуруфи муқаттаъа дар оғози ҳар сура синхӣ калимот ва ибороти он ва монанди вожағони калидӣ дар оғози мақола буда бошанд то талвиҳан ба муҳотаб бифаҳмонанд ки ин сура аз чунин ҳуруфе таркиб ёфтааст. Бинобарин, наметавон ҳуруфи муқаттаъаро ба хотири тафовуташон розӣ сар ба мӯҳр миёни Худованд ва Паёмбар пиндошт; Чароки ин пиндор бар ҳилофи умуми бисёрӣ аз оёти Қуръон аст; Монанди ояе ки мефармояд: ﴿هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ﴾ (Оли Имрон/ 138); <<Ин баёне барои ҳамаи мардум ва ҳидоват ва панде барои парҳезкорон аст>> Ва ояи мефармояд: ﴿وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَٰذَا الْقُرْآنُ﴾ (Анъом/ 19); <<Ва ин Қуръон ба ман ваҳй шудааст то бо он шумо ва ҳар касе ки ба ӯ мерасадро бим диҳам>> Ва ояе ки мефармояд: ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا﴾ (Исроъ/ 41); <<Ва ҳароина дар ин Қуръон суҳанро гуногун гардондем то онон мутазаққир шаванд>> Ва ояе ки мефармояд: ﴿وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ (Исроъ/ 82); <<Ва аз Қуръон чизеро нозил мекунем ки он шифо ва раҳмат барои мӯъминон аст>> Ва ояе ки мефармояд: ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِنُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (Наҳл/ 44); <<Ва зикрро бар ту нозил кардем то барои мардум чизе ки ба судашон нозил шудро табиин кунӣ ва бошад ки онон андеша кунанд>> Ва ояе ки мефармояд: ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ

Тафсири бархӣ оёти Қуръон

﴿مِنْ مُذَكِّرٍ﴾ (Қамар/ 17); <<Ва ҳароина Қуръонро барои тазаккур осон кардаем пас оё панд гирандае ҳаст?>> Ва оёти бисёри дигар аз ин даст ки бо умуми худ бар қобили фаҳм будани ҳамаи Қуръон барои ҳамаи уқало –сарфи назар аз маротиби уқулашон– далолат доранд ва қобили таҳсис бо бархӣ ривоёти воҳид ва мутаъориз ё увҳом ва зунуни муфассирон нестанд.

Ҳосил онки мабной аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло дар бораи ҳуруфи муқаттаъа, дар ғояти матонат аст, балки ногузир бояд онро пазируфт ва ситойиш барои Худованд Парвардигори ҷаҳониён аст.

Таълиқи шумора: 3

Тарихи таълиқ: 30/11/2019

Нависандаи таълиқ: Содиқ

Дар робита бо ҳуруфи муқаттаъа саволе доштам: Дидгоҳи ҳазрати аллома агарчи дар ҳавзаи нафӣ назариёти дигар дар ин бора ки ба дунболи розгуна чилва додани Қуръон ҳастанд, қавӣ амал мекунад, аммо дар ҳавзаи исботи хеш навъи тазалзул дар он эҳсос мешавад; Чун аз ҳеч гуна пуштивонаи ривойи бархурдор нест ва дар нигоҳи акли низ номалмус чилва мекунад. Ҳол хостам назари шуморо дар бораи назарияи зер бидонам: Дар байни араб чунин расме будааст ки дар поре маворид, вақте меҳостаанд аз Худо ёд кунанд, фақат ҳарфи аввали яке аз номҳои Худо мегуфтаанд. Ба унвони мисол, <<Нун>> барои <<Нур>> ва <<Қоф>> барои <<Қадир>> ба кор мерафтааст. Дар осори аҳли байт низ дида мешавад ки бо зикри ин ҳуруф дуъоро оғоз мекардаанд; Масалан гуфтаанд ки имом Алӣ алайҳи салом чун дуъо мекардааст: يَا كَافٍ هَاءَ، يَاءَ، عَيْنٌ، صَادٌ، اِغْفِرْ لِي» яъне <<Эй Карим, Ҳоди, Алим, Содиқ, маро биёмӯрз>>. Ҳамин тавр овардаанд ки муслимин дар Бадр шиъор медоданд: «حَاءٌ، مِيمٌ، لَا يُنْصَرُونَ» яъне <<Савганд ба Худои Сутуда ва бо азамат (Ҳамид ва Мачид) ки (кофирон) Ёрӣ нашаванд>>. Дар китоби «الإتقان فى علوم القرآن» низ бино бар ривоёти мутаъаддиде аз саҳоба, нишон дода шудааст ки ин ҳуруф ба номҳои Худо ишора дорад. Дар сурати қабули ин назария, тазодде бо пазириши адами розгуна бидуни Қуръон эҷод намешавад ва аз тарафӣ дигар назарияи мо дорои пуштивонаи ривойи мешавад.

Тафсири бархӣ оёти Қуръон

Посух ба таълиқи: 3

Тарихи посух ба таълиқ: 08/12/2019

Лутффан ба нуқоти зер таваҷҷуҳ фармойед:

Аввалан назарияи шумо ҳам тафсири ботинӣ ва рамзгароёна аз Қуръон аст ва аз ин ҳайс, фарқе бо сойири назариёт надорад; Чароки ҳеҷ як аз аҳли луғат дар ҳеҷ як аз кутуби худ, барои ҳар як аз ҳуруфи алифбо маънои хоссеро нанавиштаанд ва масалан нагуфтаанд ки <<Нун>> ба маънои <<Нур>> ва <<Қоф>> ба маънои <<Қадир>> ва <<Х>> ба маънои <<Ҳамид>> ва <<Мим>> ба маънои <<Мачид>> аст ва ин ба маънои он аст ки чунин чизе дар миёни араб марсум набудааст. Фориг аз онки агар чунин чизе дар миёни араб марсум буд, табиъатан ихтилофе миёни мусалмонон дар бораи ҳуруфи муқатаъа падида намеомад; Ҳамчунонки дар бораи сойири калимоти марсум падида наёмадааст. Ин дар ҳоле аст ки ба гуфтаи ибни Арабӣ беш аз 20 маънои мухталиф барои ҳуруфи муқатаъа нақл шудааст ки ҳеҷ як маъное надорад ва қобили фаҳм нест (бингаред ба: Суютӣ, Ал-Итқон Фи Улумил Қуръон, ҷ2, с26).

Сониан ривоёти расида дар тафсири ҳуруфи муқатаъа, ривоёти воҳид ва заъиф ҳастанд ки якдигарро нақз мекунанд ва аз ин рӯ, қобили истинод нестанд ва таъбан наметавонанд пуштивонаи назарияи шумо ё назарияи дигарон бошанд. Вонгаҳе беҳтарин пуштивона, китоби Худованд аст ва ривоёти расида танҳо дар сурате эътибор доранд ки бо он созгорӣ дошта бошанд; Чунонки ривоят шудааст: «كُلُّ حَدِيثٍ لَا يُوَافِقُ كِتَابَ اللَّهِ فَهُوَ زُخْرُفٌ» (Барқӣ, Ал-Маҳосин, ҷ1, с221; Кулайнӣ, Ал-Кофӣ, ҷ1, с69); <<Ҳар ҳадисе ки бо китоби Худованд созгорӣ надорад, музаҳраф аст>>, дар ҳоле ки ривояти расида дар тафсири ҳуруфи муқатаъа, бо китоби Худованд созгорӣ надоранд; Зеро ҳар як, маъноеро барои онҳо зикр мекунанд ки дар луғат зикр нашудааст ва таъбан барои мардум қобили фаҳм нест, дар ҳоле ки Худованд фармудааст: «إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ» (Зухруф/ 3); <<Мо онро Қуръонӣ арабӣ қарор додем бошад ки шумо бифаҳмед>> Ва фармудааст: «كِتَابٌ فَصَّلَتْ آيَاتُهُ» (Фуссилат/ 3); <<Китобе аст ки оёти он рӯшан ва гӯёст>>.

Тафсири бархӣ оёти Қуръон

Солисан тафсири шумо аз ҳуруфи муқатаъа, бар ҳилофи асли зухур дар сираи уқало аст ва аз ин рӯ, наметавонад саҳиҳ бошад. Тавзеҳ онки чунин тафсире барои оммаи мардум қобили фаҳм нест; Зеро месаллам ва машҳуд аст ки онон аз ҳарфи <<Нун>> маъноӣ <<Нур>> ва аз ҳарфи <<Қоф>> маъноӣ <<Қадир>> ва аз ҳарфи <<Х>> маъноӣ <<Ҳамид>> ва аз ҳарфи <<Мим>> маъноӣ <<Мачид>> ро намефаҳманд ва аз ин рӯ, ҳеҷ ҳакиме бо онон ин гуна сухан намегӯяд, чи расад ба Аҳкамул Ҳокимин! Ин қоъидаи бисёр муҳимме аст ки аҳли байт бар он таъкид кардаанд; Чунонки фармудааст: «مَا كَانَ اللَّهُ لِيُخَاطَبَ خَلْقَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُونَ» (Тафсирул Аъёшӣ, ҷ1, с341; Ричолул Кашшӣ, ҷ2, с578); <<Худованд ҳеҷ гоҳ халқашро бо калимоте ки намефаҳманд хитоб намекунад>>. Ин ба маъноӣ он аст ки ҳар гуна тафсири ботинӣ ва рамзгароёна аз Қуръон, нодуруст аст, балки чизе ҷуз тафсири ба раъй нест ва ҷуз ба таҳаккум ва сафсата намеанҷомад; Ҳамчунонки ҳар касе метавонад ҳар як аз ҳуруфи муқатаъаро бар маъноӣ матлуби худ ҳамл кунад, беонки битавон дурстӣ ё нодурустиашро исбот намуд!

Инҳо ҳама далили бар он аст ки ҳуруфи муқатаъа маъноӣ хоссе надоранд, балки фойида ва коркардашон ҷаҳор чиз аст:

- 1 . Озмуни ово пеш аз оғози ваҳй
- 2 . Ҷалби тавачҷуҳи Паёмбар ба манзури омода кардани ӯ барои дарёфти ваҳй дар мавоқеъе ки ба он ниёзманд будааст.
- 3 . Ҷалби тавачҷуҳи мардум барои инки пеш аз оғози тиловат, сукут кунанд ва гӯш биспоранд.
- 4 . Ҷалби тавачҷуҳи мардум ба ин нукта ки сура аз ҳамин ҳуруфи сода ва оддӣ таркиб ёфтааст, вале онон қодир ба овардани монанди он нестанд.

Ин танҳо тафсири қобили қабул аз ҳуруфи муқатаъа аст ки бо китоби Худованд ва сираи уқало созгорӣ дорад ва махсуси ба аллома Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло нест то касе ӯро ба ҳарқӣ иҷмоъ муттаҳам кунад; Чунонки Суютӣ

Тафсири бархӣ оёти Қуръон

(д.911к) дар <<Ал-Итқон Фи Улумил Қуръон>> (ҷ2, с27) монанди онро аз бархӣ олимони салаф нақл карда ва гуфтааст: «قِيلَ: هِيَ تَنْبِيهَاتٌ كَمَا فِي النَّدَاءِ ... وَقَالَ الْخَوْبِيُّ: الْقَوْلُ بِأَنَّهَا تَنْبِيهَاتٌ جَيِّدٌ؛ لِأَنَّ الْقُرْآنَ كَلَامٌ عَزِيزٌ وَفَوَائِدُهُ عَزِيزَةٌ فَيَنْبَغِي أَنْ يَرَدَّ عَلَى سَمْعٍ مُتَنَبِّهِ فَكَانَ مِنَ الْجَائِزِ أَنْ يَكُونَ اللَّهُ قَدْ عَلِمَ فِي بَعْضِ الْأَوْقَاتِ كَوْنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي عَالَمِ الْبَشَرِ مَشْغُولًا فَأَمَرَ جِبْرِيلَ أَنْ يَقُولَ عِنْدَ نَزْوِلِهِ: <الم> و <الر> و <حم> لِيَسْمَعَ النَّبِيُّ صَوْتَ جِبْرِيلَ فَيُقْبِلَ عَلَيْهِ وَيُصْغِيَ إِلَيْهِ، قَالَ: وَإِنَّمَا لَمْ تُسْتَعْمَلِ الْكَلِمَاتُ الْمَشْهُورَةُ فِي التَّنْبِيهِ كَالَا وَأَمَّا لِأَنَّهَا مِنَ الْأَلْفَاظِ الَّتِي يَتَعَارَفُهَا النَّاسُ فِي كَلَامِهِمْ وَالْقُرْآنَ كَلَامٌ لَا يُشْبِهُ الْكَلَامَ فَنَاسَبَ أَنْ يُؤْتَى فِيهِ بِالْفَاظِ تَنْبِيهِ لَمْ تُعْهَدْ لِيَتَكُونَ أَتْلَعُ فِي يَتَعَارَفُهَا النَّاسُ فِي كَلَامِهِمْ وَالْقُرْآنَ كَلَامٌ لَا يُشْبِهُ الْكَلَامَ فَنَاسَبَ أَنْ يُؤْتَى فِيهِ بِالْفَاظِ تَنْبِيهِ لَمْ تُعْهَدْ لِيَتَكُونَ أَتْلَعُ فِي» <<Гуфта шуда ки ҳуруфи муқатаъа барои ҷалби таваҷҷуҳи (Паёмбар) будааст, монанди ҳарфи нидо ... ва Хӯйи (Аҳмад ибни Халил) гуфта: Ин назар ки онҳо барои ҷалби таваҷҷуҳи (Паёмбар) буда, назари хубе аст; Чароки Қуръон каломи хоссе аст ва ғавоиди хоссе ҳам дорад ва таъъан мебойист ба ғӯшӣ омода бирасад. Аз ин рӯ, мумкин аст Худованд дар бархӣ авқот доништа бошад ки Паёмбар дар олами башар машғул (ба коре) аст, пас Ҷабраилро амр карда бошад ки ба ҳангоми нузули худ бигӯяд: <Алиф> ва <Лом> ва <Мим> то Паёмбар овози Ҷабраилро бишнавад ва ба ӯ рӯй оварад ва ғӯш биспорад ва ба ин далил аз калимоти машҳури танбеҳи монанди ало ва аму истифода нашудааст ки онҳо алфозӣ мутаъораф дар миёни мардум ҳастанд ва Қуръон каломе аст ки ба каломи мардум шабеҳ нест, пас муносиб аст ки барои танбеҳ аз алфозӣ номаъхуд истифода кунад то дар ҷалби таваҷҷуҳи Паёмбар муъассир бошад>>. Ҳамчунин, гуфтааст: «وَقِيلَ: إِنَّ الْعَرَبَ كَانُوا إِذَا سَمِعُوا الْقُرْآنَ لَعَوْا فِيهِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذَا النَّظْمَ الْبَدِيعَ لِيَعْجَبُوا مِنْهُ وَيَكُونَ تَعْجِبُهُمْ مِنْهُ سَبَبًا لاسْتِمَاعِهِمْ <<Ва гуфта шудааст ки араб ҳангоме ки Қуръонро мешуниданд сару садо мекарданд, пас Худованд ин назми бадеъиро нозил фармуд то аз он таъаҷҷуб кунанд ва таъаҷҷубашон сабаб шавад ки ба он ғӯш бидиҳанд ва ғӯш доданашон ба он сабаб шавад ки ба идомаи калом низ ғӯш бидиҳанд, пас дилхошон нарм шавад ва таҳти таъсир қарор гиранд>>. Ҳамчунонки, гуфтааст: «وَقِيلَ: إِنَّ هَذِهِ الْحُرُوفَ ذُكِرَتْ لِيُذَلَّ عَلَى أَنَّ الْقُرْآنَ مُؤَلَّفٌ مِنَ الْحُرُوفِ الَّتِي هِيَ أ ب ت ث ... فَجَاءَ بَعْضُهَا مُقَطَّعًا وَجَاءَ تَمَامُهَا مُؤَلَّفًا لِيُذَلَّ الْقَوْمَ الَّذِينَ نَزَلَ الْقُرْآنَ بِلُغَتِهِمْ أَنَّهُ بِالْحُرُوفِ الَّتِي يَعْرِفُونَهَا فَيَكُونُ ذَلِكَ تَعْرِيفًا لَهُمْ وَدَلَالَةً عَلَى عَجْزِهِمْ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِهِ» <<Ва гуфта шуда ки зикри ин ҳуруф барои далолат бар он буда ки Қуръон аз ҳуруфи содаи алифбо ташкил шудааст, пас бархӣ аз ин ҳуруфро ба сурати мункатеъ ва ҳамаи онҳоро ба сурати муттасил

Тафсири бархӣ оёти Қуръон

овардааст то ба қавме ки Қуръон ба забонашон нозил шудааст бифаҳмонад ки он аз ҳуруфе аст ки мешиносанд, то ин ононро ба аҷзашон аз овардани каломӣ монанди он вокиф гардонад>>.

Дафтари хифз ва наشري осори
Мансури Ҳошими Хуросонӣ
Бахши посухгӯӣ ба пурсишҳо

Бо нахзати
«Бозгашт ба Исло»
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари хифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Ланка ҷаҳаби
бисо

Саҳифаи фесбуки
пайгоҳ

Саҳифаи канал
телеграмм пайгоҳ